

Abstrakt

Práce se zabývá manželstvím, jak bylo chápáno v katolických a pravoslavných teologických textech zaměřených na polemiku v otázkách víry. Sleduje postupně vývoj teologického myšlení na toto téma s cílem zmapovat a sumarizovat současný stav teologického dialogu. Aby se mohl stát základem pro další výzkum už konkrétních aspektů problematiky. Jako hlavní materiál zkoumání jsou použity dokumenty církevních institucí a soukromých teologů, které z katolického pohledu reflektují pravoslavnou manželskou nauku a ty které z pravoslavného pohledu reflektují katolickou. Tyto názory jsou konfrontovány mezi sebou navzájem a zároveň s dogmatickým učením obou církví, stejně tak se současným právním stavem. Katoličtí autoři se daleko více zabývali pravoslavnou naukou v této věci než opačně. Jejich reflexe byli motivovány polemicky a v poslední době snahou najít v pravoslavném přístupu řešení problémů ve vlastní Církvi. Pravoslavní autoři se katolickou naukou zabývali méně. Oba přístupy při posuzování ortodoxnosti opačných názorů používali jako východisko společné základy před rozdělením církve. Současný stav rozdělení stojí na jiných dogmatických rozdílech než je otázka manželství. V tomto tématu by bylo možno najít názorovou syntézu. Sjednocení by však bylo možné až po vyřešení eklesiologických otázek. Pravoslavná teologie manželství není ve své podstatě nekompatibilní s katolickou. Největším problémem, který katolická teologie spatřuje, je praxe. Konkrétně možnost legalizace dalších sňatků za života manžela (po rozvodu) v Pravoslavné církvi. Pravoslavní autoři na druhé straně kritizují rozšířenou praxi anulací církevních sňatků v Katolické církvi. Obě církve čelí stejnému problému v podobě sekularizace a rozpadu rodin co představuje pole, kde mohou najít společné pole působení, protože sdílejí stejnou antropologickou koncepci rodiny.